

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 69Ek/631/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118259761
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Simona Debnárová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6118259761.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávnenej: F. L., S.. XX.X.XXXX, E. XXX/XX, XXX XX M. M., v zast.: Q. F., S.. XX.XX.XXXX, M. XXX, XXX XX M., proti povinnému: Q., V..R..J., E.: XX XXX XXX, Q. XX, XXX XX M.-V. X., o W. XXX,XX O., vedenej F.. X. Z., súdnym exekútorom, so sídlom: Č. N. XXX, XXX XX M. Q. C.: O. XXXEX XXX/XX, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Oprávnená sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa XX.XX.XXXX, domáhala od povinného W. XXX,XX O. na základe exekučného titulu - R. J. V. M. M. C. U. XX.XX.XXXX, V.. C.: XXCsp/XX/XXXX-XXX, vykonateľný dňa XX.XX.XXXX.

2. Okresný súd Banská Bystrica poveril dňa XX.XX.XXXX vykonaním exekúcie súdneho exekútora F.. X. Z. vydaním poverenia pod sp. zn. XXEk/XXX/XXXX, ktorý ju vedie pod spisovou značkou O. XXXEX XXX/XX.

3. Povinný sa návrhom na zastavenie exekúcie doručeným súdnemu exekútorovi dňa XX.X.XXXX domáhal zastavenia exekúcie. Návrh bol podaný na poštovú prepravu dňa XX.XX.XXXX, t. j. v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie bol postúpený oprávnenej na vyjadrenie. Oprávnená vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie nesúhlasila so zastavením exekúcie, preto súdny exekútor postúpil návrh povinného spolu s vyjadrením oprávnenej na rozhodnutie súdu.

4. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uvádza ako dôvod zastavenia exekúcie, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku. Povinný poukazuje na skutočnosť, že pohľadávka oprávnenej vo výške XXX,XX O. priznaná exekučným titulom zanikla jednostranným zápočtom zo dňa XX.XX.XXXX. Povinný ku svojmu návrhu priložil dokument: Oznámenie o započítaní pohľadávky zo dňa XX.XX.XXXX s doručenkou, zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX a splátkový kalendár. Oprávnená uzatvorila s povinným zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX dňa XX.XX.XXXX, z ktorej povinný eviduje pohľadávku vo výške XXX,XX O. (trovy mediačného konania), ktorú sa povinný rozhodol v časti tohto záväzku vysporiadať jednostranným započítaním. Ďalej povinný v návrhu na zastavenie exekúcie namieta výšku trov súdneho exekútora uvedenú v upovedomení o začatí exekúcie, vzhľadom na skutočnosť, že k započítaním pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX došlo k zániku vymáhanej pohľadávky v celkovej výške pred začatím exekúcie.

5. Oprávnená vo svojom vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uvádza, že so zastavením exekúcie nesúhlasí z viacerých dôvodov. Oprávnená popiera nárok povinného čo do výšky ako aj do dôvodu. Tvrdí, že sa jedná o vymyslený nárok, ktorý si povinný uplatňuje po súdnom konaní, na ktorom boli preukázané všetky práva a povinnosti oboch strán. Ďalej oprávnená spochybňuje

započítanie pohľadávok, pretože započítanie nebolo ani riadne odôvodnené. V súdnom konaní XXCsp/XX/XXXX-XXX sa súd vysporiadal so všetkými nárokmi povinného v dvoch úverových zmluvách, pričom jedna z nich bola aj predmetná zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX. Okresný súd v horeuvedenom konaní tento úver označil za bezúročný a bezpoplatkový. Oprávnená ďalej poukazuje na pokus povinného o rozhodcovské konanie napriek súdному konaniu na Okresnom súde v M. M.. Oprávnená ku svojmu vyjadreniu priložila list povinnému o odmietnutí rozhodcovského konania a nesúhlas so žalobou podanom na rozhodcovskom súde a odpoveď povinného zo dňa XX.XX.XXXX, ktorým povinný potvrdil uhradené splátky.

6. Súdny exekútor sa bližšie k návrhu povinného na zastavenie exekúcie nevyjadril.

7. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,

b) exekučný titul bol zrušený,

c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),

d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

10. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

11. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku, rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

12. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 420/2004 Z. z. Zákon o mediácii a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o mediácii“), na účely tohto zákona je spotrebiteľským sporom spor vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

13. Podľa § 4 ods. 3 Zákona o mediácii, mediátor má nárok na odmenu za výkon mediácie. Odmena mediátora sa určuje na základe dohody medzi mediátorom a osobami zúčastnenými na mediácii, ak tento zákon neustanovuje inak. Ak bol mediátor určený Centrom právnej pomoci podľa osobitného predpisu, patrí mu odmena podľa tohto zákona. Ak ide o mediáciu spotrebiteľského sporu, nesmie jej výška závisieť od výsledku mediácie, a odmenu mediátora môže spotrebiteľ znášať vo výške neprevyšujúcej 10 % odmeny, najviac však vo výške 20 eur; zvyšnú časť odmeny hradí vždy osoba zúčastnená na mediácii, ktorá je dodávateľom alebo jeho právnym nástupcom. Mediátor zapísaný v zozname mediátorov mediačného centra nesmie za výkon mediácie prijímať odmenu alebo akékoľvek výhody od inej osoby ako od mediačného centra, v ktorého zozname je zapísaný.

14. Po preskúmaní podaní účastníkov konania sa súd zaoberal otázkou možnosti započítania trov mediačného konania. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takému tvrdenému nároku. Účelnosť

sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Tropy potrebné na účelné vynaloženie alebo ochranu práva sa však nemôžu posudzovať ako celok, a to aj keď má účastník nárok na náhradu trov konania, pretože mal vo veci plný úspech, každý úkon alebo každé platenie trov treba posudzovať samostatne.

15. „Pokiaľ sa žalobca domáhal nárokov na úhradu trov mediácie, súd nezistil účelnosť takéhoto postupu, nakoľko žalobca sa nedomáhal nárokov z úveru bez úroku a poplatkov, ale uplatňovať si nezákonné nároky, na ktorých úhradu nemal právo a navyše pokus o mediáciu nemožno považovať za náklady s uplatnením pohľadávky. To, že veriteľ využije možnosť mediácie neznamena, že v prípade neúspechu mediačného konania by mal náklady mediácie či právneho zastúpenia pred mediátorom znášať dlžník. Keďže úspech strán v spore bol u každej strany čiastočný, súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania.“ (Uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn.: 5Co/37/2017, zo dňa 28.02.2017)

16. V zmysle citovaného ustanovenia § 4 ods. 3 Zákona o mediácii, ak ide o spotrebiteľský spor, spotrebiteľ znáša odmenu mediátora vo výške neprevyšujúcej 10 % tejto odmeny, najviac však 20 Eur. Povinný si žiadal započítať tropy mediačného konania vo výške XXX O., pričom tropy mediačného konania v zmysle Oznámenia o započítaní pohľadávok boli až vo výške XXX,XX O..

17. Podľa § 580 zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

18. Započítanie je jeden zo spôsobov zániku navzájom sa kryjúcich pohľadávok veriteľa a dlžníka. Zánik nastáva okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie a boli splnené všetky podmienky na to potrebné. Podmienkou započítania je, že ide o dva záväzky medzi tými istými subjektmi, keď je veriteľ jednej pohľadávky súčasne dlžníkom druhej pohľadávky, a dlžník naopak (vzájomnosť pohľadávok). K započítaniu nedochádza automaticky, len čo sa pohľadávky stretli. Vyžaduje sa na to právny úkon niektorého z účastníkov záväzkového právneho vzťahu. Musí ísť o prejav adresovaný druhému účastníkovi, z ktorého je zrejmé, ktorá pohľadávka a v akom rozsahu sa uplatňuje na započítanie proti pohľadávke veriteľa. Formu tohto prejavu zákon nepredpisuje, ale nesmie odporovať ustanoveniam § 34 a nasl. OZ. Započítanie je jednostranný právny úkon, na ktorý sa nevyžaduje súhlas druhého účastníka, pretože ho možno vykonať aj proti jeho vôli. Započítaciu námietku (započítací prejav) možno uplatniť po tom, keď sa pohľadávky stretli, a to od okamihu zročnosti pohľadávky, ktorá sa stala zročnou ako posledná. Vtedy dôjde k zániku pohľadávok v dôsledku započítania, a to v rozsahu, v akom sa navzájom kryjú. Ak je niektorá z nich vyššia, zaniká len do výšky započítavanej protipohľadávky.

19. Povinný preukázateľne urobil započítací úkon voči oprávnenej Oznámením o započítaní pohľadávky zo dňa XX.XX.XXXX, doručeným oprávnenej dňa XX.XX.XXXX, avšak v započítacom úkone chýba špecifikácia vzájomnej pohľadávky povinného voči oprávnenej. V započítacom úkone je len stručne uvedené, že si povinný započítava tropy mediačného konania vo výške XXX O.. Povinný ani v návrhu na zastavenie exekúcie neunesol dôkazné bremeno, čo sa týka preukázania skutočných nákladov, ktoré mu vznikli v súvislosti s mediačným konaním. Povinný ďalej nerešpektoval ustanovenie Zákona o mediácii, na základe ktorého ak ide o spotrebiteľský spor, spotrebiteľ hradí odmenu mediátora len do výšky 20 Eur.

20. Povinný pri započítacom úkone nesplnil všetky náležitosti, ktoré vyžaduje zákon - neuviedol špecifikáciu započítania, nepreukázal, že mu tropy mediačného konania skutočne vznikli. Povinný taktiež nepreukázal ani súdu podklad a okolnosti, za ktorých by malo dôjsť k uzavretiu dohody o začatí mediácie, na podklade ktorej sa vedie mediačné konanie a vznikajú mediačné tropy. Ďalej preto nepreukázal skutočnosti, na základe ktorých by mohlo dôjsť k započítaniu pohľadávok, čím neunesol dôkazné bremeno svojich tvrdení. Tiež nebola preukázaná účelnosť mediačného konania, nakoľko povinný podal žalobu na rozhodcovský súd. Na základe uvedeného súd započítanie pohľadávok má za neplatné a neúčinné, a preto v zmysle § 611 ods. 3 Exekučného poriadku návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.